

spares nogen Tid fra elementære Skolefag. Lærlingetogtets Varighed har man indskrænket betydeligt: Lærlingen faar ikke i den unge Alder og i de Skibe, hvori Togtet nu foretages, noget væsentligt Udbytte af et længere Togt, og Hovedøjemedet, at se om han egner sig til Kadet, opnaas paa langt kortere Tid, især naar Togtet er med Kadetternes Øvelsesskib.

De Optagelsesbestemmelser i Lov af 28de Maj 1880, som sigte til at give menige og Underofficerer Adgang til Officersskolen, har man ment at kunne se bort fra, da de *aldrig* ere blevne benyttede. Naar Maksimumoptagelsesalderen er sat til 19 Aar, saa er det under Hensyn til, at alm. Forberedelseksamen sjældent tages før i 16 Aars Alderen, jævnlig i 17 Aars Alderen. Adgangsprøven vil da falde henholdsvis i 17 og 18 Aars Alderen, og skal en Lærling med sidstnævnte Alder ikke være afskaaren fra at læse om, naar han ikke bestaar første Gang, maa man sætte Maksimumsalderen til 19 Aar. Den gældende Lovs Maksimumsalder af 20 Aar er fastsat af Hensyn til eventuel Optagelse af menige og Underofficerer.

Det normale Antal af Kadetter er ligesom i den gældende Lov sat til 24, men man har foreslaaet det fastsat til 14 i yngste Klasse og 10 i ældste Klasse. Dennes Kadetantal maa fastsættes ved Hensynet til Flaadens Behov, og da Officerernes Nummerfølge udviser, at der i de sidste 20 Aar er brugt ca. 100 Nummere til Vedligeholdelse af det normerede Antal af Premierløjtnanter, maa der, under Forudsætning af at dette Antal forbliver uforandret, paaregnes et aarligt Forbrug af 5. Uheldige Avancementsforhold have ganske vist gjort, at dette Tal er noget større, end der normalt maa paaregnes, men man kan paa den anden Side ikke ønske at sætte Tallet saa knapt, at Chefen af den Grund gaar af Vejen for Benyttelsen af det i moralsk Henseende meget virksomme Middel, at bortsende en Kadet, som ikke egner sig til fortsat Uddannelse. Skolens ældste Klasse, der omfatter de to ældste Aargange af Kadetterne, bliver herefter paa 10 Elever. Skal dette Tal overholdes, maa der i yngste Klasse optages mere end 5 Kadetter om Aaret. Der maa paaregnes nogen tilfældig Afgang, og man maa ved Overgangsprøven fra yngste til ældste Klasse ønske at skærpe Konkurrencen ved den Udsigt til standset Udvikling, som den tarveligst bestaaede Prøve aabner. At indføre den fra tidligere Tid kendte Ordning, hvorefter omtrent kun Halvdelen af de

Kadetter, der havde bestaaet Overgangsprøven, kunde optages i ældste Klasse, hvor godt end Prøven var bestaaet, har man i Overensstemmelse med Folketingsudvalgets Udtalelser under Folketingets Behandling af Søværnsloven af 28de Maj 1880 anset for at være en noget for streng Forholdsregel, og Elevantallet i yngste Klasse er derfor ikke sat højere, end man efter de foreliggende Erfaringer maa anse som nødvendigt, for trods tilfældig eller frivillig Afgang og den Afgang, som Udskydningen af „ikke til videre Uddannelse egnede Elever“ medfører, at kunne holde ældste Klasse fuldtalig — til at begynde med.

Med Hensyn til Kadetternes Kaserering, da indeholder Forslaget den Forandring, at Kadetterne kun foreslaas kasererede paa Skolen de to første Aar, medens de nu ere kasererede dér alle fire Aar. Grunden til, at denne Forandring foreslaas, er til Dels en økonomisk, men man mener ogsaa, at det vil være heldigst for Kadetternes egen Udvikling. Overgangen fra Kadetskolens gennemførte Kontrol til Officerens fuldstændige Frihed bliver let for pludselig, hvorimod den her foreslaaede Ordning ved de to sidste Aars delvise Frihed maa antages at skabe en heldig Overgangstilstand. At Kadetterne ved Kaserering skærmes for Hovedstadens Fristelser, er der vel næppe nogen Tvivl om, men nogen betryggende Garanti i saa Henseende kan Skolen dog ikke yde, og i de to sidste Kadetaar, hvoraf i det mindste det sidste maa være stærkt optaget af Eksamensforberedelse, tør man ventelig paaregne, at Kadetterne, der hyppig ville have deres Hjem i Kjøbenhavn, kunne undvære Skolens kontrollerende Myndighed. Kasernelivets Indflydelse paa den militære Opdragelse maa heller ikke overses, men ogsaa i saa Henseende er Paavirkningen i de yngste Aar af størst Betydning, og selv om Kasereringen opgives i de to sidste Aar, vil der jo dog ogsaa i denne Tid paa Togterne være rig Lejlighed til disciplinær Opdragelse.

Man har ment, at det var heldigt i fornødent Fald at kunne bøde paa den forøgede Udgift, Opholdet i Byen medfører, ved et Statstilskud til ubemidlede Elever. Den hele Sum, der kan blive Tale om, er temmelig ringe, men man har optaget denne Passus, bl. a. for ogsaa paa dette Punkt at tilvejebringe Overensstemmelse med Maskinskolen, hvor Posten faar større Betydning, da dér slet ingen Kaserering er indført.